

gaa ud paa en Række Nedsættelser, som beløbe sig til noget over 3 Mill. Kr. Saa findes der i Betænkningen Sp. 474—75 en Udtalelse af det socialdemokratiske Mindretal, der fraraader at stemme for de militære Budgetter. Det er den samme Stilling, som Socialdemokraterne tidligere have indtaget, og der vil neppe blive diskuteret synderligt derom. Straks derefter findes der en Udtalelse fra det radikale Mindretal, hvori der blandt andet findes en Sammenstilling af Militærudgifterne efter Statsregnskabet for 1905—06 og efter det foreliggende Finanslovsforslag, saaledes som dette vil komme til at se ud, hvis de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller dets Flertal, blive vedtagne. Jeg skal ikke for Tiden komme ind paa disse Tal, skønt de nok kunde give Anledning dertil, men jeg skal forbeholde mig senere at komme tilbage til dem, hvad enten det sker her under Finanslovens anden Behandling eller, hvad der vel vilde være rimeligere, under Generaldebatten, som vil finde Sted ved tredje Behandling. Det skal jeg ganske henstille.

Saa findes der i Betænkningen en Del Svarkrivelser, som ere ret oplysende. Jeg skal nævne nogle af dem. Der findes en Række Skrivelser til Belysning af Forholdet med Hensyn til Indkøb af Hærens Heste og Remontedepotet i Kolding. Disse Skrivelser berøres i øvrigt af det Ændringsforslag, som jeg først nævnedes, der er stillet af Socialdemokraterne. Der findes en Skrivelse med Oplysninger om Muligheden af at flytte Krudttaarnene paa Amager og en Del ret interessante Oplysninger om Licitationerne i Anledning af Middelgrundsførtets Opførelse. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa disse Skrivelser, da jeg ikke er i Stand til at give Oplysninger udover dem, der findes i Betænkningen, men jeg anbefaler dem til Gennemsyn for dem, der interessere sig for disse Forhold. Navnligen den sidstnævnte Skrivelse er det ret interessant at gennemgaa.

Endelig findes der i Betænkningen Sp. 553 fg. den bekendte Svarkrivelse fra Krigsministeriet af 6. December, som giver Oplysninger om Garnisonsforholdene m. m. i Henhold til den vedtagne Forsvarsordning. Det sidste Spørgsmaal er jo blevet

aktuelt i den sidste Tid og vil vel nok give Anledning til nogen Diskussion i den følgende Forhandling. Der foreligger imidlertid ikke noget Ændringsforslag, til hvilket Udvalget har taget Stilling i Betænkningen, og jeg skal derfor heller ikke komme ind paa denne Sag i Øjeblikket. Der er dog en Sag, som, om ikke direkte, saa indirekte staar i Forbindelse med Garnisonsspørgsmaalet, og som jeg ikke kan lade være med at omtale allerede nu. Jeg sigter til de Beskyldninger for Illoyalitet, som fra en vis Side ere fremsatte mod Finansudvalgets Formand. Jeg ved nok, at det ikke er Skik at fremdrage Bladudtalelser her i Tinget, men da Udtalelserne ere fremkomne paa en saadan Maade og i en saadan Form, at de som Kilde pege paa et bestemt Medlem af dette Ting, et Medlem, som tillige er Medlem af Finansudvalget, haaber jeg, den højtærede Formand vil give mig Tilladelse til ganske kort at omtale dem. Udtalelserne, der til Dels ere formede som Meddelelser fra Finansudvalget, gaa ud paa, at Finansudvalgets Formand dels ved at undlade at referere en fra Forsvarsministeren modtagen Skrivelse, hvortil Udvalget skulde tage Stilling, og dels ved at afsende en Svarkrivelse, hvis Indhold ikke er blevet Udvalget bekendt, har villet — jeg citerer nu vedkommende Blad — „erhverve sig noget, der kunde se ud som Tilslutning, i det Haab, at hele Forholdets finansielle Side først noget senere vilde blive opdaget.“ Man betegner saa for øvrigt denne Fremfærd som en politisk Rævestreg og som en usædvanlig tarvelig politisk Taktik. Jeg kan ikke andet end nedlægge en bestemt Protest mod disse Sigtelser. Deres Grundlag betragter jeg som falsk, og Beskyldningerne ere derfor i højeste Grad uforsvarlige. Det er min Opfattelse, at Finansudvalgets Formands Ledelse af denne Sag saavel som af de øvrige Sager, der have foreligget for Udvalget, har været fuldkommen loyal til alle Sider og i enhver Henseende. Jeg har følt det som min Pligt allerede nu at fremsætte disse Udtalelser, men jeg har ogsaa gjort det, for at det ærede Medlem, jeg før sigtede til, kan faa Lejlighed til enten at tage Afstand fra disse Udtalelser, hvis han ikke